

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXIV. [i.e. XXIII.] B. Virgo palmæ, & Ioseph citri ramum depangit
humi ad templum, in signum reperti inibi Pueri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

(a) Rebecca filium suum Iacobum e Mesopotamia reducem summo cum gaudio recepit :

(b) Sic anna suum Tobiam ;

(c) Et Iacob suum Iosephum Aegypto dominantem postliminio recepit.

ELEGIA XXIV.

B. Virgo palmæ, & Ioseph citri ramum depangit humi ad templum, in signum reperti inibi Pueri.

1. Amor diuinus monet aduenas, quod viderit uti B. Virgo palma, & Ioseph citri surculum seuerit.
2. B. Virgo implicat fronde utriusque surculi annulum aureum, quem columba adfert e caelo.
3. Votum & omen Amoris utrique arbori, & coniungi.

Quisquis ades, Solymâ pietas quæ sistit ad arâ, (a)
 Annue, frondosas dum struit umbra casas,
 Accipe dicta memor, memor adspice conscia veri
 Omina, felici quæ modò fronde virent :
 Vidi ego, dum virides densant umbracula scænas,
 Et memor Arabicæ frondet imago viæ.
 Virgo pium læto palmæ de termitè donum,
 Quod tulerat dextrâ, pubere panxit humo ;

Ipse sacrae citrum vir & adfexit ilico palma,
 Cui miscet socias adfita citrus opes.
 Inde repens (memini) subitros mirabar honores;
 Qui stetit inuis humi surculus, arbor erat.
 Fors aliquis quæret; Solymiam cur frondet ad aram?
 Non alio poterat sylua virere solo?
 Conferit hoc sponsæ pietas Sponsi que virerum,
 Nubat ut æquæ palma marita citro.
 Quin & Virgo viri pulchris comes addita curis
 Implicat alternum coniuge fronde nemus;
 Tortilis æternum geminus quò ramus in orbem
 Crescat, & æterni pignus amoris alar:
 Tortilis implexos hic implicat annulus orbis,
 Sanxit inabruptam casta columba fidem.
 Exin Virgo parat casto transcribere Sponso
 Munus amans, Sponsa quale reposit hymen.
 Iosephumque suum folijs inscribit & auro,
 Quem legat antiquis fama superstes auis.
 Arbor uti crescat, Iosephus in arbore crescat;
 Par **MARIÆ** & Ioseph crescat adultus honos.
 Nupra pares citro sic palma maritat amores,
 Alteraque alterius palmite ducit opem.
 Scribe tu à Ioseph citro, palmaque Parentis:
 Lætitiæ testis palma, citrusque meæ est.
Hic Puerum reperit felix cum Coniuge Coniux:
Nuper utrique labor, nunc sed utrique decus.
 Dic, quid vis voueam seros pius augur in annos,
 Virgo tuæ palmæ, siue Iosephe citro?
 Nunc age felici palmæ par Virginis euum
 Caste Iosephe tuum, casta **MARIA** tuum.
 Et quos post geniti seros mirentur honores,
 Sanciat æternum palma citrusque decus.
 Obtes erit pignus Puer hanc inuentus ad aram,
 Ille dabit soles, nec minus imbris aquas,
 Utque Puer crescit, concors sic crescat & arbor;
 Quæ memor hinc floret gratia, fructus erit.

Gratius haud quidquam diuis, quam nobile diuisum
 Munus in oblito ferre referre sinu,
 Palmæ palmes ager citri cum termitæ consors ;
 Hinc vt adoptiuas ducat vterque comas.

(a) In Septembre Moses lege cauerat, vt Scenopegia solenni ritu perageretur; quo in festo texebant casas frondeas & umbracula, in memoriam peregrinationis in deserto Pharao sub tabernaculis: item palmae & ligni pulcherrimi, id est, citri ramos manu praeferebant.

An autem in Paschate, an vero in Scenopegia Puer amissus fuerit, non liquet; esto plerique malint id in Paschate euenisse.

ELECIA XXV.

Pueri in patriam reditus.

1. Puer cum Matre redit in Nazareth ad cuius appulsum omnia nouam in faciem mutantur, & miro gaudio gestiunt.
2. B. Virgo & Ioseph omnem honorem Pueri Deo deferunt.

Spes fat vbi Solymis incerta pependit ab aris,
 Iamque refert pleno gaudia summa sinu:
 Virgo redit, sequiturque pari pede parvus Alumnus,
 Quaque domum spectat, molle retexit iter,
 Huius ad adspectum passim Galilæa videres
 Aura noui pulchras fundere veris opes;

L iiii

Nec